

נודה מחד לכל מי
שיכל לסייע בכיסו
הצאות ההספלה.
לганחות
לע"ג רכ"ב,
אנ' לנות ליליאן
mdh036194741
@gmail.com

דברי השירה

וירבר משה באזע כל קהל ישראל את דבריו השירה הזאת עד תמס וזכרים לא

מתורת מוריינו רביה יהודאה אריה הלי זינר שליט"א רב ביהכין יזררי שיריו ואוצר מרץ ב"ב

נערך ע"י א.ח.ב. ניתן לקבל הגלילון במיל' mdh036194741@gmail.com

פרשת תולדות

מצות ההתדלות כשאיין סיבוי להצלחה

"וידו אווחזת בעקב עשו ויקרא שם יעקב" (כ"ה - כ"ו).

כתב רשי", שמעתי מדרש אגדה הדורשו לפישוטו, בדיון היה אווחז בו לעכבו, יעקב נוצר מטיפה ראשונה ועשנו מן השניה, צא ולמד משופרת שפה קצרה, תן לה שתי אבינים זו תחת זו, הנכנסת ראשונה תצא אחרונה, והנכנסת אחרונה תצא ראשונה, נמצא עשו הנוצר באחרונה יצא ראשון, ויעקב שנוצר הראשונה יצא אחרון, ויעקב בא לעכבו שהיה ראשון לידה כראשו ליצירה, וופטור את רחמה, ויטול את הבכורה מן הדין. שואלים, מה יעוזר לייעקב שהוא תופס את עשו בחזרה עשו יהיה בכור [כפי שמבואר בمسכת בכורות פרק ט'], וא"כ אפילו אם יעקב היה מצליח להכניס את עשו בחזרה עשו יראה עשו כבר יצא, אז מה יעקב הרוויח בתפישת העקב?

פעם שאלתי את מרדן ראש הישיבה הגראי"ל שטיינמן זצ"ל, ונעה שייעקב לא תפס את העקב בעת היציאה, אלא כבר לפני זה, והיות שייעקב תפס את העקב אז גם כשעשיו יצא הוא לא עזב אותו.

עוד שמעתי להסביר, שיכל להיות שייעקב תפס את העקב בעת שעשו כבר התחליל לצאת, ויעקב עשה את מה שהוא יכול לעשות, אפילו שנראה שלא יצא מזה שום דבר, כי הרגש שהיה עליו לעשות ההתדלות, זהה שייעקב תפס את העקב הוא מהה והוא שמי שעשיו היה הבכור, ולבסוף ה' עשה את השאר, כפי שתכתב (כ"ה - ל"ג) "וימכוור את בכורותיו לייעקב". יעקב מהה ולא הסכים שעשו היה הבכור, והא מה יש לו מזה שהוא מוחה. התשובה היא כל פעולה עוזרת וזה גרט שאח"כ זכה ברכורה.

לפעמים אנו חושבים שאין לנו מה לעשות במצב בו אנו נמצאים, שאין לנו דרך איך לפעול, כי לא תהיה תוכאה מאותה פעולה, אבל המჳיות היא אחרת, כל פעולה עוזרת וגורמת שההתוצאה תהיה בהתקדים, יכול להיות שההתוצאה לא תבוא מפעולה מסוימת שנעשה, אבל בסוף הקב"ה יסדר שהיה תבוא מקום אחר והכל יסתדר. וכך עליינו לעשות ידי לחשוב על התוצאות ולסמן על הרובנו של עולם. וידוע רביה ישראל סלנטר זצ"ל היה אמר "אדם צריך לעשות, לא לפעול", זאת אומרת שהעבודה שלנו זה לעשות ולא להסתכל מה יהיה התוצאות. בכל פעולה שאנו עושים, זה רק בגדר השתדלות, אבל התוצאות תלויות רק ברובנו של עולם.

שמעתי מבעל שבט הלי זצ"ל (בשיעור ליל שישי פרשת תולדות תשע"ב), ששמע מרבי יוסף צבי דושינסקי זצ"ל מירושלים שכשהשוער שלו [בעל הלבוש מודכני] היל שבועיים ברגל כדי להגיע ללימוד בישיבה. שאלו אותו למה הוא לא רוצה לנסוע אלא ללכת דוקא ברגל? ענה שיש ענן להיות מלימדים בתורה, דהיינו שעיל האדם להשתדל עברו למדוד התורה וכן אפשר לקבל סיועתא דשמייה. [כמו כן, כתוב במא' מהות דף ז' ששאלו את אחד האמוראים, ומה הוא היל לתלמיד], למה הוא לא בקיש מה תלמיד לבא אליו, ונעה להם משומם דהכני מסתיע מילתא טפי, וכותב רשי' שם "משומם יגעתי ומצאתי", זאת אומרת שיש יגעה אפילו בהליך, וכן אפשר לזכות להצלחה].

כבר סיירנו בעבר את המעשה המפורסם שפעם נשיא אמריקה לשעבר היה נותן נאום לכל המדינות כל יום שלישי בלבד, ופעם בבית הלבן החילטו שמעבירים את הנאוםليل שבת. היה זה אישה פשיטה שחשיבה לעצמה, הרי יש המונ יהודים שמורים תורה ומצוות, ועכשו שהבתה הלבן החליט שהנאום יהיה בليل שבת זה יגורום שידילקו את הרדיו בשבת, אז היא שלחה מכתב בבית הלבן, וכן היא כתבה מכתב באותו יום, והוא ששלחו את הנאום, ואם עכשו זה יעבור ליל שבת אז נפסיד את הנאום, וכן יתנו מבקשים, אם שיק, להעיבר את הנאום מעריקים את הנשיה וכולנו ווכלים ווצים לשמוע את הנאום, ואם עכשו זה ישבותה התקבל ודנים על זה. עברו שלשה חדשם והתרמסו שמשום סיבות שונות שוב לאמצע השבעה. אחרי שביעים היא קיבלה מכתב מהבית הלבן שבקשתה התקבל ודנים על זה. ערכו את הסיפור הזה ואמרו שיש לה הרבה זכויות בהז' כי בזוכתה מאותה אלפי יהודים לא חיללו שבת.

امي מורת' ע"ה הרבה פעמים היה מנסה לעשות דברים והינו אומרים לה "אם, זה לא יעוזר, למה לנשות?", והיא הייתה עונה "עדיף לי לנשות, ולאחר מה שעשרים כשייאלו אותו עוזנה להם שניותתי לעשות".

רואים מכל זה, שאדם לא יאמיר מה אני יכול לעשות, מי אמר שיקבלו את דברי, כי אי אפשר לדעת מה יהיה התוצאות, על כל אחד לעשות את ההשתדלות שלו וההתוצאה תגעה מאייה שהוא דרך.

לימוד התורה מגדלת את האדם כמו ע"י ניסיונות

"ויעקב איש תם יושב אוחלים" (כ"ה - כ"ז).

כתב בעל האגדות משה זצ"ל [בספרו דרש משה], ביעקב לא נאמר בקרא שנתנסה נסיונות כמו אברהם שנותנסה בעשרה נסיונות ויצחק שנעקד ע"ג המזבח, ומ"מ נקרא בחר שבבות והוא חוק בכסא הבוד, ומלאכים עולים ויודים ומוסלמים בדוקנו של מעלה ודוקנו של מטה, והרבה נסים נעשו לו. ונראה כי עיקר הגדלות להיות בכל הימים עוסק בתורה ובמצוות אף בל נסיונות, ואדרבא הא מתפלין אנו בכל יום בברכות השור של נבואה לידי נסין, אלא שניה שומריו ולומדי תורה בכל חינוי בל נסין כלל, כי יש להתגדל גם בל נסין, וזה רוצה הש"ת מכל ישראל שהותחול משפטינו ישרוון, וזה גדורות יעקב מצד שיבת אחים ל תורה.

כתב במא' ברכות (דף י"ז), "אמר ליה רב לרבי חייא: נשים במא' זכין?", והוא השיבו: הנשים זוכות לחיה עולם הבא בשכר שעוזרות לילדיהם ולבעליהם למדוד תורה.

רואים מכל זה עד כמה למד תורה חשוב, כל מי שלומד תורה או שותף ללימוד תורה יש לו זכויות שנמצא באוחלה של תורה.

כשהשורש רקוב מגיעים לדיווטה תחתונה

"ויבז עשי את הבכורה" (כ"ה - ל"ד).

כותב רשי", העיד הכתוב על רשעו שביצה עבודתו של מקומ.

שואלים, הרי באותו יום עשו עבר על העבירות הכה חמורות, גילוי עריות, שפיקות דמים, כפר בעicker, לא מצאו כינוי אחר על עשו מ"זיבז"? ועוד כתוב בבעל הטורים "זהינו בזהה בן בזהה זה המן הרשות שיצא מעשו", וכי לא מצאו תואר אחר לעשו?

בעלי מוסר מתריצים שהתורה מעידה כאן מה הוא השורש של עשו, עשו הגיע מה שהגיע בגל "זיבז", דהיינו שלא החשיב את בכורתו, וכן התגלל לחוטא עוד ועוד.

למදנו שברגע שבן אדם לא מחשיב את הרוחניות הוא יכול לרדת לשאלת תחתית, ולהיפך אם בן אדם מחשיב את הרוחניות הוא יכול לעלות לדרגות מאד גבורה.

כעין זה מבואר בחז"ל שפרעה הרג תינוקות ישראל כדי להתרחץ בדמותם, והכניס ילדים בתוך הבניינים במקומות האבניים, האם יש רוצח יותר מזה? איך היינו מתארים את פרעה? רשות מרושע, רוצח. ובתורה לא מוזכר שפרעה היה רשע, רק פעם אחת כתוב תואר על פרעה "ויקם מלך חדש אשר לא ידע את יוסף", וכי זה התואר שמנגיד רשות פרעה?

התשובה היא, שבלי יוסף היה כל ארץ מצרים מטה מרעב זמן, דהיינו שוגם פרעה לא היה כאן, יצא שפרעה לא הכיר טוביה לאחרים כי הוא חשב רק על עצמו ולא על אחרים המשובבים אותו, וזהו שורש החטא, וכן התגלל לנו שהגיא.

כתוב בחז"ל (ספרם פרק י"ב פסוק ל'), אמר ר' יעקב: אמי ראייתי גוי אחד שכפהו לאביו (והניחו) לפניו כלבו, ואכלו. זאת אומרת שהיה כלב של איזה גוי שהיה רעב ולא היה לו מה לאכילה אותו, אז הואלקח את אבא שלו וhabia אותו לכלבו.

שואלים, איך מגיעים לדרגה נזאת?

מספרים שלפני השואה הנוראה, גודלי אשכנז כבר ראו מה הולך היה, כי הם ראו גויים שמנשכים את הכלב שלהם, וכותב בפסוק (הושע י"ג - ב') "זובתי אדם עגלים ישק", דהיינו מי שמחשיב בהמות כמו אדם, הוא לא מעלה את הבמה אלא מורד את האדם, ואם אין לו ערך על האדם, הוא לא יכול לכבד את השני ומסוגל לרדת עד שאלת תחתית.

כל מה דעתך רחמנא לטב עביך

"ויהי כי ז肯 יצחק ותכהין עינוי מראת" (כ"ז - א'). כותב ר' ש"י, כשהנתקד על גבי המזבח והיה אביו רוצה לשחטו, באותו שעה נפתחו השמיים וראו מלאכי השרת והוא בוכים וירדו דמעותיהם ונפלו על עינויו, לפיקר فهو עינויו.

שואלים, למה ר' ש"י כתב כאן "נפתחו השמיים וראו מלאכי השרת" הרי המלאכים יכולים לראות גם עם עננים? שמעתי בשם הצדיק רבי דין ס gal שליט"א שאמר בשם ר' ישיבת מיר בשם ר' ישיבת מיר באמריקה רבי שמואל בירנבוים זצ"ל, כל זמן שה מלאכים נמצאים מעלה הם וראים הכל בורר, אין מה לבנות כלל כי הם רואים שהכל לטובה, אבל ברגע שנפתחו השמיים וירדו למאהל השקר אז יש על מה לבנות. דהיינו שאחננו נמצאים כאן למטה, אנו רואים רק צד אחד لكن אין אנחנו מבינים דרכי השם, אבל אם היינו יכולים להסתכל מלמעלה היינו רואים שהכל לטובה ולא היה לנו צד לחשוב אחרת.

כתוב בגמ' ברכות (דף ס"א ע"ב), בשעה שהוציאו את ר' עקיבא להריגה זמן ק"ש היה והוא סורקים את בשרו במסירות של ברזל והוא קיבל על עצמו על מלכות שמים, אמרו לו תלמידיו רビינו עד כאן אמר להם כל ימי היעת מצטרע על פסוק זה "בכל נפשך" אפילו נוטל את נשמהך. אמרתי מתי אבוא לידי ואקיימנו, וعصיו שבא לידי לא אקיימנו?! היה מאיר באחד עד שיצתה נשמהו באחד, יצתה בת קול ואמרה אשrik ר' שיצאה נשמהך ב"אחד" אמרו מלאכי השרת לפני הקב"ה זו תורה זו שכלה?!... יצתה בת קול ואמרה אשrik ר' שאתה מזמן לחוי העווה".

ומבואר בחז"ל שהקב"ה אמר להם שאם לא ישתקנו הוא יחויר את העולם לתוךו ובו.

מקשים בעולם, מדוע השתק הקב"ה את מלאכי השרת? ומדוע להחריב את כל העולם אם לא היו שותקים?

הסביר המגיד מודבנא צ"ל בדורו בדורו ע"פ משל על מלך שרצה לרכוש בעצמו בגדי מיויחד, קרא למשרתיו שיזמין אליו את החיטט ונתן לו צמר ופשתים וכל הנזכר בכדי שיוכל להתאים לו בגדי מלכותי כרצונו, לאחר כחודש היו חבירים שקנו בו ופנו למלך ואמרו "אדוני המלך, ניתן להבד המונון מלכות, שמחו כולם על עבודותנו והשפעה והמושלמת התואם את רצון המלכות, אך לחיטט היו חבירים שקנו בו ופנו למלך ואמרו" אדוני המלך, ניתן לעשות את אותו הבד עם חצי מהחומר שהמלך מסר לו, את כל השאר מסתבר טונגן, אך מגע לו תודה על עבודתו". מיד ציווה המלך לקרו לחיטט ואמר "האם נכונה השמועה כי חלק מהחומרים גנבת לעצם?" ענה החיטט "אדוני המלך, כל מה שמסורת בידי מונח בגד זה עד החוט האחרון ואם אין מונח שתיקח את הבד ותפרום אותו עד תום, תוציא כל חוט וחוט יהלום ויהלום, ובכך תמצא מה שהבאתי לי נמצא כאן". הנמשל הוא, אומר המגיד מודבנא, שכשבאו המלאכים ואמרו להקב"ה "זו תורה זו שכלה"? אמר להם הקב"ה שהכל חשוב בדיקת הבריאה ואם תרצו לראות את החשבון יטרכו להחויר את הכל לתוךו ובו, זאת אומרת שהקב"ה מוכן להתחיל הכל מהתחלת הכל שידיראו ויבינו הכל. זה חיזוק גדול בשביבנו של מה שעבור עליינו הכל מודיעיך והכל טוב עבוריון, רק טאנחנו כרגע מסתכנים עם עינויים ממיטה ומוגשים שמצב קשה לנו, והאמת שהקב"ה עושה את מה שהוא טוב עבוריון, ה' יעוז שזכה להריגש שהכל מאותו יתברך.

הלומד תורה זוכה להצלחה ופרנסה

"וישTEM עשו את יעקב על הברכה אשר ברכו אביו ויאמר עשו בלבו יקרבו ימי אבל אבי ואהרגה את יעקב אחוי" (כ"ז - מ"א). כתוב בחז"ל שיעקב הילך ללימוד ארבע עשרה שנה בשם וuber.

השאלה היא שהרי עשו חיפש את יעקב, ולכארה המקום הראשון שעשו היה צריך לחפש זה בבית המדרש, איך הוא לא מצא אותו שם? אפשר לתאר בפשטות שיעקב למד במרתף ולכן עשו לא מצא אותו.

יש מתריצים שעשו חשב לעצמו שברור שיעקב אבינו לא נמצא בבית מדרש כי הוא יודע שהמקום הראשון שהוא צריך לבדוק זה שם, ולכן עשו לא הילך לחפש אותו בבית מדרש.

עוד שמעתי מוהר פין [הנכד ראש ישיבת נובהרדוק מירושלים רבי אברהם פין זצ"ל], שאמר שהאמת שעשו ידע שיעקב למד בשם וuber, ובכל זאת לא הילך לשם, כי עשו DAG שיעקב קיבל עולם זהה, דהיינו שיעקב יפתח עסק גדול יהיה לו כמה פקידים וכן יכבות את כל העולם, וכשעשה ראה שיעקב יושב ולומד בבית מדרש הוא מיד חשב לעצמו שאר דברא ישרם שם ומabit מדרש כי הוא יודע שהמקום הראשון שהוא צריך לבדוק לא היה צריך לחפש מדרש כדי לבבוש את העולם הזה, ואדרבא יעקב נשאר בבית מדרש הגיעו כל ההצלחות שהיו לו במשמעות, זהו סיועתא דשמעיא שמלאיכם נעשית ביד אחרים, ובלי התורה לא היה שירק שיהיה לו הצלחה במלאיכתו.

הלימוד בשביבנו שם בן אדם רוצה להצלחה בעסקיו עליו להיות שקווע כמה שיוטר בלימוד תורה, ועוד כמה שייהיה עובד את ה' משם נגיע ההצלחה יהיה לו כל מה צריך בשפע. ה' יעוז שזכה כולנו להיות במנוחת הנפש ולקיים ללמידה לשמר ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורה באהבה, ועייז' כל אחד יזכה לשפע ברכה והצלחה, וזכה במהרה בימינו לבניין בית המקדש.